

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἰανουάριος – Ἀπρίλιος 2024

Ἰανουάριος.

Κυριακή 7η Ἰανουαρίου 2024

Σύναξις Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καί
Βαπτιστοῦ.

(Ἰω. 1, 29 – 34).

*«...ἶδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τήν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰω. 1, 29)*

Τή φωνή τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου ἀκοῦμε σήμερα στό εὐαγγελικό
ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας. Ἀναγγέλλει ὁ κορυφαῖος
τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης τόν Πρωταγωνιστή τῆς

Καινῆς Διαθήκης. Ὁ ἐπίγειος ἄγγελος καί ὑπόπτερος ἄνθρωπος παρουσιάζει τόν Μεγάλης Βουλήσ Ἄγγελο, τόν Ἀμνό τοῦ Θεοῦ. Ὁ σημαντικότερος ἄνθρωπος τοῦ παλαιοῦ κόσμου ἀνοίγει τήν πόρτα τοῦ νέου κόσμου στόν Θεάνθρωπο, πού εἶναι ὁ πανανθρώπινος Λυτρωτής. Ὁ Πρόδρομος ὀλοκληρώνει σήμερα τόν δικό του δρόμο, γιά νά ξεκινήσει ὁ δρόμος γιά τόν Μεγάλο Διαβάτη τῆς ἱστορίας, τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ.

Ὅλη ἡ ζωή, ὅλη ἡ προσωπικότητα, ὅλη ἡ ἐργασία, ὅλος ὁ ἀγώνας, ὅλη ἡ στεντόρεια φωνή τοῦ Τιμίου Προδρόμου συμπυκνώνεται στό μήνυμα πού ἀκοῦμε σήμερα: «Ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου». Ὁ Ἰωάννης βλέπει τόν Ἰησοῦν «ἐρχόμενον» ἀπό τήν ἐνδομήτρια ἡλικία του. Μέσ' ἀπό τήν πρῶην στειρεύουσα μήτρα τῆς Ἐλισάβετ βλέπει τόν Χριστό στήν παρθενική μήτρα τῆς Μαρίας. Στήν ὠραία ἡλικία τῶν τριάντα ἐτῶν ὁ μέν Βαπτιστής ἐξαγιαζεται διά τοῦ μαρτυρίου, ὁ δέ Ἰησοῦς ἀγιαζει τή φύση καί τήν ἀνθρωπότητα διά τοῦ

Βαπτίσματος καί τῆς τριετοῦς διαδρομῆς Του ἀνάμεσά μας.

Ὁ Τίμιος Πρόδρομος μέ τό ἀγνό ἦθος, τό ἀγωνιστικό φρόνημα καί τήν ἄσκησή του μᾶς διδάσκει πώς ὁ ἐρχόμενος Ἰησοῦς δέν γίνεται ἀντιληπτός ἀπό τούς πολλούς. Τήν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ τήν ἀντιλαμβάνονται μόνον οἱ μιμητές τοῦ Ἰωάννη. Τήν παρουσία τοῦ Ἰησοῦ τήν ἀπολαμβάνουν μόνον ὅσοι ζοῦν σύμφωνα μέ τόν τρόπο τοῦ Προδρόμου. Ὁ ἄρχοντας τῆς ἐρήμου εἶναι τό παντοτινό πρότυπο γιά τόν ἄνθρωπο πού ζεῖ στήν ἐρημιά τῶν πόλεων, στήν ἀπομόνωση τῆς ὑπαίθρου, στή μοναξιά τῆς εἰκονικῆς πραγματικότητας, στό ψέμα τῆς πρόσκαιρης εὐμάρειας. Ἡ ἀκεραιότητα τοῦ μεγάλου ἀσκητῆ τοποθετεῖ τόν πήχη ψηλά γιά τόν συμβιβασμένο καί παραχαϊδεμένο εὐζωιστή, γιά τόν γκρινιάρη ἐγωιστή, γιά τόν ἀχάριστο παραπονιάρη, γιά τόν λιποτάκτη τῆς ἀρετῆς, γιά τόν ἀνέραστο ἡδονιστή, γιά τόν ὑποκριτή θρησκευόμενο, γιά τόν ἀνερμάτιστο ἐπαναστάτη. Ὁ Τίμι-

ος Πρόδρομος είναι ένας καθρέπτης, μπροστά στον οποίο στεκόμαστε όλοι και μετράμε τις ατέλειές μας. Ο Βαπτιστής Ιωάννης δούλεψε πάρα πολύ μέ τον έαυτό του, γιά νά είναι σέ θέση νά φωνάξει τό: «ΐδε ο άμνός του Θεού ο αίρων τήν άμαρτίαν του κόσμου». Μέ τήν ήσυχία, τήν προσευχή, τόν άγώνα κατά τής άμαρτίας άνοιξε τήν καρδιά του στην έλευση του Σωτήρα. Μέ τή σταθερότητά του διέλυσε τά σκοτάδια τής άγνοιας και άξιώθηκε του φωτισμού τής Αγίας Τριάδας. Μέ τήν ταπείνωσή του κατόρθωσε νά άγγίξει τήν «πανακήρατο κορυφή του Δεσπότη»! Μέ τό λόγο του έγινε ο πρόλογος στό κήρυγμα του Ίησοϋ. Η φωνή τής έρήμου φώναξε στους ανθρώπους τό: «μετανοείτε» και ο Ίησοϋς φώναξε στην ανθρωπότητα τό ίδιο «μετανοείτε», προκειμένου νά άρει «τήν άμαρτία του κόσμου».

Έμεις, οί συνακόλουθοι του Τιμίου Προδρόμου στή συνάντηση μέ τον Χριστό, εάν θέλουμε πραγματικά σήμερα νά τον τιμήσουμε,

καλούμαστε νά τόν μιμηθοῦμε. Καλούμαστε μέ τή μετάνοια, τήν ἀγωνιστικότητα καί τήν τιμιότητα μας νά καθαρίσουμε τούς ἑαυτούς μας ἀπό τή βρωμιά τῆς ἁμαρτίας. Μέ τήν προσευχή καί τή μελέτη νά φωτίσουμε τά σκοτάδια τῆς ἄγνοιας. Μέ τήν Προδρομική ἀγάπη νά διακηρύξουμε πρὸς κάθε κατεύθυνση: «ἶδε ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»!

Ὁ «ἄμνός τοῦ Θεοῦ» ἔρχεται νά σηκώσει μέ τή θυσία Του καί νά ξεπλύνει μέ τό Αἷμα Του ὅλες τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου. Δέν ὑπάρχει λάθος, πτώση, κακό καί ἁμαρτία πού νά νικάει αὐτόν τόν Ἄμνό. Ὁ «ἄμνός τοῦ Θεοῦ» σφαιγιάζεται γιά μᾶς σέ κάθε Θεία Λειτουργία, γιά νά μᾶς χορτάσει καί νά μᾶς ξεδιψάσει, καθὼς λιμοκτονοῦμε πνευματικά στήν καθημερινότητά μας.

Ἐμεῖς, οἱ μιμητές τοῦ Τιμίου Προδρόμου, δέν ἔχουμε μόνον ὡς ἀποστολή νά διακηρύξουμε παντοῦ τό: «ἶδε ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου», ἔχουμε καί ἱερό καθῆκον

νά αποδείξουμε πώς αυτό είναι αληθινό. Μέ τό ἦθος καί τήν ποιότητά μας ὀφείλουμε νά ἐπαληθεύουμε συνεχῶς πώς πράγματι ὁ «ἀμνός τοῦ Θεοῦ» κατάργησε τήν ἁμαρτία, καθαίρεσε τό διάβολο, ἀκύρωσε τό κακό, θεράπευσε τήν ἀσθένεια, διέλυσε τό ψέμα καί ἔσωσε τό πλανεμένο καί ἀπολωλός πρόβατο. Σήμερα, πού οἱ ἄνθρωποι χάθηκαν στά μονοπάτια τῆς ἀπανθρωπιᾶς, ὁ κάθε εἰλικρινῆς πιστός δείχνει ἕνα νέο μονοπάτι στούς συνανθρώπους του. Μέ τό παράδειγμά του δείχνει τόν Χριστό. Φωνάζει: «Ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου». Αυτό εἶναι παρηγοριά, εἶναι λύση, εἶναι ἀνάπαυση καί γιατροειά γιά τόν πονεμένο καί ἀπελπισμένο ἄνθρωπο τῆς ἐποχῆς μας καί κάθε ἐποχῆς.

Δέν τιμοῦμε τόν Ἅγιο Ἰωάννη σήμερα ἐπετειακά. Τόν τιμοῦμε ἀληθινά, ἐάν βαδίζουμε στόν δικό του δρόμο καί στά δικά του χνάρια. Ἐάν καί ἐμεῖς φωνάζουμε μέ τό ἦθος μας: «Ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κό-

σμου», τότε νά εἶμαστε βέβαιοι πώς θά εἰσπράξουμε ἀπ' αὐτόν τόν Ἄμνό τίς ἴδιες εὐλογίες πού ἔδωσε στόν πιστό Του Πρόδρομο, τήν ἄρση καί καθαίρεση τῶν ἁμαρτιῶν μας, τήν εὐλογία τῆς παρουσίας Του μέσα μας, τόν ἁγιασμό καί τή δόξα τῆς Ἁγίας Τριάδας, γιά τήν ὁποία μᾶς ἔπλασε καί μᾶς ἀναγέννησε μέ τήν ἐνανθρώπησή Του. Ἀμήν.